

شماره جلسه: ۷
تاریخ جلسه: ۱۴۰۲/۰۸/۱۱
رییس جلسه: مسئول دبیرخانه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی
محل تشکیل جلسه: سالن جلسات اتاق بازرگانی
ساعت شروع: ۱۰

شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی استان خراسان شمالی - بجنورد

دستور کار:

-مشکلات واحدهای تولیدی آبنبات پیرامون اخذ شناسه نظارت مجزا برای هر طعم آبنبات
-عدم اخذ پروانه کسب توسط واحدهای بینایی سنجش (اپتومترها) طبق مصوبات پنجاه چهارمین و هفتاد و چهارمین نشست هیأت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار
روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۱۱ جلسه کمیته کارشناسی ذیل شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی با حضور اعضای محترم بخش دولتی و خصوصی در محل سالن جلسات اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی بجنورد تشکیل گردید.
در ابتدا سرکارخانم محروقی سرپرست محترم دبیرخانه شورای گفتگوی استان پس از قرائت دستور جلسه افزودند برخی از دستور کار جلسات، موضوعاتی است که شورای گفتگوی مرکز اعلام نموده و به صورت کشوری مورد طرح و بررسی قرار می گیرد.
روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۱۱ جلسه میته کارشناسی ذیل شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی با حضور اعضای محترم بخش دولتی و بخش خصوصی در محل سالن جلسات اتاق بازرگانی، صنایع، معادن کشاورزی بجنورد تشکیل گردید.
در ابتدا جناب آقای حسن زاده رئیس محترم صنف آبنبات سازان در خصوص نحوه اخذ شناسه نظارت مجزا برای هر طعم آبنبات گفتند: با توجه به اینکه آبنبات سوغات اصلی و عمده شهرستان و استان می باشد، حمایت همه جانبه دستگاههای مرتبط به صنعت آبنبات می طلبد همکاری بیشتری در حوزه های مختلف وجود داشته باشد.
ایشان با اشاره به مشکل اخذ شناسه طعم های مختلف آبنبات و ایجاد هزینه های ثابت و متغیر که می بایست یک سیلندر جداگانه تهیه شود و مشمول هزینه ای بالغ بر ۱۶ الی ۴۰ میلیون تومان بابت هر سیلندر می باشد.
ایشان افزودند: نهایتاً عمر مفید هر سیلندر دو تن چاپ است یعنی حدود ۲۰۰۰ کیلوگرم که اگر بخواهیم این اقدام را انجام دهیم، برای ۱۰ طعم ۱۰ حدود سیلندر باید تهیه شود که مبلغی حدود ۱۶۰،۰۰۰،۰۰۰ تومان برای هر سیلندر باید هزینه شود و برای هر طعم هم پلاستیکهای مجزا باید چاپ شود که کیلویی ۱۴۰۰۰۰ تومان که کمتر یک تن هم قابلیت چاپ ندارد.
ایشان افزودند: کارگاه های شهرستان اغلب از توان مالی ضعیفی برخوردارند و دارای یک شناسه می باشند که کارگاه ها با این شناسه فعالیت می کند .

در ادامه جناب آقای حسینی نائب رئیس محترم اتاق اصناف افزودند: هر دستگاهی سلیقه خودش را اعمال نکند و هر استانی به صورت مجزا سلیقه ای کار نکند اگر قرار است اتفاقی بیفتد برای بهبود کل کشور باشد من بعید می دانم دستورالعمل و آئین نامه ای وجود داشته باشد که انقدر جزئیات در آن لحاظ گردیده باشد.

سپس جناب آقای نصرتی معاونت محترم سازمان غذا و دارو در این خصوص گفتند: بر اساس ماده ۱۱ قانون مواد خوراکی که اعلام می دارد: در موسسات داخلی که نوع آنها از طرف وزارت بهداشتی معین و صورت آن منتشر می گردد صاحبان آنها مکلفند طبق دستور وزارت بهداشتی مشخصات لازم را در مورد هر نوع فرآورده به خط فارسی خوانا روی بسته بندی یا ظرف محتوی جنس قید نمایند در مواردی که فرمول محصول یا مواد ترکیبی طبق تقاضای سازنده فرمول بایستی محفوظ بماند باید فرمول محصول را قبلاً به وزارت بهداشتی تسلیم و شماره پروانه آن را روی بسته بندی ذکر نماید و سازمان غذا و دارو در این خصوص ورود نخواهد کرد. ایشان افزودند: انتخاب اسامی اختیاری است و تولیدکننده بر اساس نوع سلیقه نام آبنبات یا شکر پنیر را قید می کند و نمایندگان اتاق اصناف هم در زمان تصویب نام شکر پنیر مطلع بودند.

آقای نصرتی ادامه دادند: اگر به جای شکر پنیر آبنبات هم قید شود ممانعت ندارد و در مرحله اول اسم محصول و نام تجاری به چشم می خورد. ایشان افزودند: درج شناسه نظارت به صورت جت پرینتر یا تاریخ زن بر روی بسته بندی ها مشکلی ندارد و الزامی به چاپ بسته بندی بابت هر شناسه بصورت مجزا نمی باشد.

آقای حسینی با اشاره مشکل رواداری در محصولات کم حجم افزودند: تمام لیبل های ما تحت نظر سازمان غذا و داروست و ولی سازمان استاندارد در موضوع رواداری با سازمان غذا و دارو اختلاف نظر دارد.

آقای طاهری نماینده محترم استاندارد در توضیح موارد ذکر شده گفتند: در حوزه استاندارد چند بخشنامه استاندارد تشویقی در سال ۱۳۹۱ در استان خراسان رضوی نوشته شده بود که متأسفانه به دلیل عدم حضور نماینده خراسان شمالی در این جلسه پیشنهادی ارائه نشده است.

ایشان افزودند: پیشنهاد ما این است که موضوع تجدید نظر این بخشنامه و اصلاحات آن از جمله خروجی این جلسه اعلام شود.

آقای طاهری با اشاره به موضوع استانداردهای ملی گفتند: کسی بخواهد استانداردها را رعایت می کند و پروانه را دریافت می کند و اگر کسی نخواهد دریافت نمی کند یعنی استاندارد اجباری برای کالای آبنبات وجود ندارد و بر اساس متن استاندارد ملی بهره برداری شده است و همچنین در خصوص استفاده از واژه ی شکر پنیر افزودند: تا به امروز هیچ مصوبه ای مبنی بر اجباری بودن اسم شکر پنیر وجود ندارد و کاملاً سلیقه ایست.

آقای طاهری ادامه دادند: موضوع خالص فروشی است که مربوط به تمام مواد غذایی است ولی این موضوع رواداری باعث کم فروشی شده و ما به جد اعلام می کنیم که باید حذف گردد.

در ادامه جناب آقای کاهانی مقدم نماینده محترم اداره کل تعاون کار و رفاه اجتماعی گفتند: متأسفانه با توجه به اینکه آبنبات سوغات استان است ولی تبدیل به کالای استراتژیک نشده و برند سازی به درستی شکل نگرفته است .

ایشان افزودند: وقتی ما شاخص های توسعه ای را در نظر نمی گیریم و هنوز نتوانسته ایم استان های هم جوار را تحت یک برند مشخص پوشش دهیم. تولید کننده توان افزایش تولید را ندارد تا محصول بازار جهانی بدست آورد. تولید کنندگان آبنبات تبلیغات بیلبوردی ندارند و جای کار برای معرفی و شناساندن این محصول به کل کشور ، بسیار زیاد است .

سپس آقای معموری نماینده محترم استانداری گفتند: نگاه ما در بحث کسب و کار باید یک دستور کلی باشد که در کنار هم مسایل حل می شود ولی متأسفانه مشکلات در مکاتبات و پیگیریها وجود دارد.

ایشان افزودند: مرجع پیگیری مشکلات هم بخش خصوصی و هم در بخش دولتی باید به درست انجام شود. هنر این است که عزیزان در دستگاه های اجرایی از قانون برای حل مشکلات بخش خصوصی استفاده کنند. ایشان با اشاره به واژه شکرپنیر گفتند: مثلاً اسم شکر پنیر را برای فروش بیشتر انتخاب کردن اقدامی بسیار اشتباه است در ادامه سرکار خانم محروقی سرپرست دبیرخانه شورا در خصوص اقدامات انجام شده در حوزه آبنبات گفتند: در سال ۱۳۹۷ برای اولین بار جشنواره بجنورد شهر آبنبات به همت اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی بجنورد پس از ۴۰ سال برگزار گردید.

ایشان افزودند: هدف اصلی از این جشنواره برند سازی این محصول خاص و سوغات اصلی استان و شهرستان بود که متأسفانه اعضای اتحادیه آبنبات سازان اتفاق نظر برای انجام برند مشخص آبنبات نداشتند.

همچنین موضوع برگزاری جشنواره های استانی و ملی در حوزه توانمندیهای اصناف از جمله اقداماتی است که می تواند به معرفی ظرفیت های استان کمک نماید. ایشان ادامه دادند: شهرداری شهر فاروج جهت معرفی این شهر عنوان شهر آجیلی را با توجه به ظرفیت این شهرستان نامگذاری نموده ولی متأسفانه کوششهای ما برای نامگذاری بجنورد شهر آبنبات بی سرانجام باقی ماند و بجنورد به شهر گل رز ناگذاری شد.

در ادامه موضوع بعدی دستور کار جلسه در خصوص اخذ مجوز پروانه کسب برای اپتومتریست ها مطرح شد .

جناب آقای حسینی نماینده محترم اتاق اصناف در این خصوص گفتند: کش و قوس های فراوانی انجام شده در کل کشور و مشکلی که وجود دارد اینست که دانشکده علوم پزشکی ذیل کمیسیون ماده ۲۱ پروانه های درمانی صادر می کند و پروانه مطب یا موسسات پزشکی ارائه می نماید.

ایشان افزودند: چالشی که وجود دارد اینست که بینایی سنج ها دارای شرایط ویژه ای هستند که بر اساس برخی مجوزها اجازه فروش عینک دارند.

آقای حسینی افزودند: این یک چالش است که از سال ۹۰ شروع شده و آخرین مصوبه ای که هست این است که چشم پزشکان و اپتومتریست ها مکلف اند که فروش

عینک انجام ندهند و مکلف اند نسبت به اخذ پروانه کسب از اتحادیه صنف سازندگان و فروشندگان عینک اقدام نمایند.

ایشان با اشاره به مصوبه هیأت مقررات زدایی مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۱ که اعلام شده چشم پزشکان از این قانون باید حذف شوند با توجه به ضوابط قانون علوم پزشکی و فقط بینایی سنج ها جزء این قانون باشند.

ایشان ادامه دادند: در این راستا بینایی سنج ها هم اعلام کردند فروش عینک ذات کار ماست و می بایست انجام شود ولی ایرادی که هست دارند فرم و اکسسوری هم می فروشند پس باید مجوز از اصناف اخذ نمایند .

از طرفی در آیین نامه وزارت بهداشت مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۱۵ آمده تمامی مفاهیم را تعریف کرده و گفته موسسات پزشکی حق ساخت و فروش تجهیزات را ندارند اگر بخواهند این کار را انجام دهند فقط در مطب انجام شود

آقای حسینی نماینده محترم اداره کل امور اقتصاد و دارایی گفتند: در مبحث هیأت مقررات زدایی که چندین سال است تشکیل شده است متأسفانه بسیاری از قوانین و مقررات بالادستی و پایین دستی در تضادند در بحث تسهیل شغل حتی تا چند سال پیش تعریف درستی از مجوز کسب و کار نداشت و تفاوت بین گواهینامه و تأییدیه مجوز با اجاره نامه مشخص نبود .

ایشان افزودند: همین مبحث که در مورد عینک هست چند سال پیش در مورد داروخانه مطرح شد آیا داروخانه ها به جز دارو می توانند اقلام بهداشتی هم بفروشند؟ این تفاوت ها وجود دارد تمامی دعوها سر این است که امضاها باید دست یک نفر باشد مثلاً یک نفر می خواهد پرورش اسب داشته باشد باید مجوز از جهاد کشاورزی بگیرد می خواهد پیست اسب سواری داشته باشد باید مجوز از اداره ورزش و جوانان اخذ کند؟ بخواهد همانجا مجموعه اقامتی ایجاد کند باید از میراث فرهنگی مجوز بگیرد یعنی سرمایه گذار باید ۱۰ مجوز مجزا دریافت کند تا بتواند یک مجموعه و زنجیره را تشکیل دهد.

آقای حسینی افزودند: مبحث عینک از دو مرجع قابل پیگیری است . افرادی که فروش عینک دارند می بایست از مجوز صنفی استفاده کنند و افرادی که با مبحث درمان و سلامت روبرو هستند و فرایند ساخت عینک را دنبال می کنند می بایست مجوز وزارت بهداشت دریافت نمایند. متأسفانه ما بینایی سنج هایی داریم که فروش عینک دارند و دارای مجوز هم نیستند و در این خصوص باید حوزه های نظارتی وارد عمل شوند.

در ادامه اعضای حاضر در جلسه توضیحاتی را در مورد موضوعات مطروحه بیان کردند و مصوبات به شرح ذیل مورد تایید قرار گرفت. جلسه با ذکر صلوات به اتمام رسید.

ردیف	موضوع	مصوبات جلسه	مسئول پیگیری
۱	مشکلات واحدهای تولیدی آبنبات پیرامون اخذ شناسه نظارت مجزا برای هر طعم آبنبات	با توجه به اشکالات استاندارد ملی تشویقی آبنبات مقرر شد اتحادیه آبنبات سازان برای تجدید نظر استاندارد با دبیری اشخاص دارای صلاحیت در استان پیگیری های لازم انجام گیرد .	اتاق اصناف- اتحادیه آبنبات سازان
		با عنایت به اختلال فعالیت آبنبات سازان در خصوص مشکل رواداری و تناقض اجرای قوانین استاندارد مقرر شد سازمان غذا و دارو جهت حذف عنوان رواداری از روی بسته های آبنبات تمکین و همکاری نماید.	سازمان غذا دارو
		مقرر شد درج شناسه نظارت به صورت جت پرینتر یا تاریخ زن بر روی بسته بندی ها بلامانع است و الزامی به چاپ بسته بندی بابت هر شناسه بصورت مجزا نمی باشد.	سازمان غذا و دارو
۲	عدم اخذ پروانه کسب توسط واحدهای بینایی سنجش (اپتومترها) طبق مصوبات پنجاه و چهارمین و هفتاد و چهارمین نشست هیأت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار	با عنایت به مصوبه پنجاه پنجاه و چهارمین و هفتاد و چهارمین نشست هیأت مقررات زدایی و بهبود محیط کسب و کار مربوط به اپتومترها دارای باگهای فنی است مقرر شد موارد مورد نظر این انجمن مجدداً از طریق سازمان اقتصاد و دارایی در قالب اصلاحیه به هیأت مقررات زدایی طی مکاتبه رسمی اعلام گردد.	اداره کل اقتصاد و دارایی